

стиятъ да управлява учения“ и да обърнатъ всичко съ главата надолу? Нѣма ли да дойде? Ще... Азъ го виждамъ, — то вече иде. Хемъ какъ иде! Тогава? Колко пари ти чинатъ тебе топоветъ, когато умътъ ги прави и умътъ ги управлява?

Молла Еминъ замълча и сведе по-низко глава. Странитѣ неволно се взрѣха въ мавританското прозорче на кафенето. Сега презъ него като хиляди мечове проникваха последнитѣ лъчи на слънцето и пронизваха мрака около тѣхъ.

Закъснѣли малко, нѣкои отъ българчетата подеха пѣсень:

Бързо да вървимъ въ наука,

Ой дружино млада...

— Чувате ли, прошепна като надъ мъртавци молла Еминъ, и една сълза капна отъ очитѣ му.

Асенъ Разцвѣтниковъ

Пролѣтъ

Пѣятъ птички пѣстрокрили,
трѣпне свежиятъ листакъ,
съсъ чадъръ отъ синя свила
руса пролѣтъ шета пакъ.

Спира надъ горитѣ гжсти,
спира срѣдъ полята тя —
и разтваря съ тънки прѣсти
най-сънливитѣ цвѣтя.

Дига гугличка и трепка
въ луда радость всѣки цвѣтъ,
и по пѣстритѣ му клепки
топли капчици блестятъ.